

РЕШЕНИЕ

№ 256

за изменение в частта за разноските

гр. София, 13.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 42 състав, в публично заседание на 14.04.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Калин Куманов

при участието на секретаря Росица Б Стоева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **10094** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.175 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) вр. чл.248 от Гражданския процесуален кодекс (ГПК).
Образувано е по молба от 28.09.2022 г. на адв.Д., процесуален представител на А. Л. В., ищец по настоящото дело, с която се иска допълване и изменение на Решение № 5234 от 04.08.2022 г., постановено по делото, в частта за присъдените разноски. С молбата се иска присъденото адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, осъществено по реда на чл.38 от Закона за адвокатурата да бъде в отделен диспозитив на решението с оглед издаване на изпълнителен лист за получаване на същото. Претендира се присъждане на адвокатското възнаграждение в непроменен размер от 657.50 лв. Подробни съображения са изложени в молбата.
Ответникът по делото – Агенцията за социално подпомагане, в срока по чл.248, ал.2 ГПК е изразил становище за неоснователност на молбата.
Съдът, като взе предвид доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира за установено следното:

Молбата е допустима предвид изхода на правния спор.

Според чл.80, изр.2 ГПК страната, която е поискала присъждане на разноски, представя на съда списък на разноските най-късно до приключване на последното заседание в съответната инстанция. В противен случай тя няма право да иска изменение на решението в частта му за разноските. В случая от двете страни в производството са направени своевременно искания за присъждане на разноски за

съдебното производство. Ищецът е представил списък по чл.80 ГПК на претендираните разноски: 370 лв. депозит за вещо лице по допуснатата ССЕ, и 657.50 лв. адвокатско възнаграждение за процесуално представителство, коригирано съобразно изменението на иска.

Представеният Договор за правна защита и съдействие (л.59) е сключен при условията на чл.38, ал.1, т.2 и т.3 вр. чл.36 ЗА – представляваното лице е материално затруднено и юрист. За осъщественото процесуално представителство, справки и консултации е уговорен хонорар от 750 лв. съобразно чл.8, ал.1, т.3 от Наредба № 1/2004 г., платим от насрещната страна директно в патримониума на адв.Д.. Договорено е, че ако съдебното производство продължи в повече от две заседания, за всяко следващо заседание се заплаща допълнителна сума в размер на по 100 лв. на заседание.

Съдът е приел, че следва да присъди на ищеца претендираното адвокатско възнаграждение в размер на 657.50 лв., както и разноски за ССЕ. В диспозитива на съдебния акт е посочен общият размер на присъдените разноски – 988.27 лв., съобразно уважената част на иска. Съдът още веднъж провери правилността на изчисленията си и на така извършеното редуциране, и не откри грешка в изчисленията.

В случая страните по договора за правна защита и съдействие са приложили чл.38, ал.1, т.2 и т.3 ЗА, според която адвокатът или адвокатът от Европейския съюз може да оказва безплатно адвокатска помощ и съдействие на материално затруднени лица и роднини, близки или на друг юрист, като на основание чл.38, ал.2 ЗА, в случаите по ал.1, ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски, адвокатът или адвокатът на Европейския съюз има право на адвокатско възнаграждение. В този случай Съдът определя възнаграждението в размер, не по-нисък от предвидения в наредбата по чл.36, ал.2 и осъжда другата страна да го заплати.

Каза се, че страните по договора са уговорили хонорарът да бъде платим от насрещната страна директно в патримониума на адв.Д.. Съдът съобрази, че според чл.21 от Закона за задълженията и договорите договорът поражда действия между страните, а спрямо трети лица - само в предвидените в закона случаи. ЗА като материален закон не предвижда договорът за правна защита да поражда действие по отношение на трети лица. Страните са се споразумели трето лице да извърши плащане по договор, по който не е страна, поради което тяхното споразумение като нищожно не поражда никакви правни последици.

Според чл.78, ал.1 ГПК заплатените от ищеца такси, разноски по производството и възнаграждение за един адвокат, ако е имал такъв, се заплащат от ответника съразмерно с уважената част от иска. Граматическото и систематическото тълкуване на цитираната норма налага извода, че законодателят не дели разноските по производството от адвокатското възнаграждение, а напротив – поставя ги под един общ знаменател, когато става въпрос за редуцирането им съразмерно с уважената част от иска.

Констатира се колизия между материалния закон (ЗА) и процесуалния закон (ГПК), която следва да бъде разрешена в полза на последния, тъй като именно той се явява специален по отношение присъждането на разноски. Наред с това съотношението на закон към кодекс според правилата на чл.15 ЗНА също следва да бъде разрешено в полза на последния, доколкото е нормативен акт от по-висока степен.

Не води до различен извод съобразяването на чл.36, ал.2 ЗА, на която се позовава в

молбата си процесуалният представител на ищеца. Тази норма се състои от две изречения, които също следва да се тълкуват систематически, като отправната точка за това е мястото на съответната разпоредба в нормативния акт. В първото изречение законът предписва, че размерът на възнаграждението се определя в договор между адвоката или адвокатата от Европейския съюз и клиента; и едва във второто изречение се сочи, че този размер трябва да бъде справедлив и обоснован и не може да бъде по-нисък от предвидения в наредба на Висшия адвокатски съвет размер за съответния вид работа. Следователно забраната за заплащане на възнаграждение в по-нисък размер се отнася при договаряне на същия.

Ето защо Съдът намира, че не са налице основания за допълване и изменение на Решение № 5234 от 04.08.2022 г. в частта му за разноските.

Така мотивиран, Съдът

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ искането на адв.Д., процесуален представител на А. Л. В. от [населено място],[жк], [жилищен адрес]0, ЕГН: [ЕГН], ищец по настоящото дело, за допълване и изменение на Решение № 5234 от 04.08.2022 г., постановено по делото, в частта му за разноските.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба или протест пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: